

İlyas — Beşinci Nömrə

Peyğəmbərlik Sükutu

Jeff Pippenger

2023-10-03

İlyas Axaba bütün İsraili Karmelə çağırtıqda, bu, Allahın üç il yarımliq təqibdən sonra 1798-ci ildə kilsəni Qaranlıq Dövlərdən çıxarmasını və onları 1844-ə, oradan da 1863-ə aparmasını qabaqcadan göstərirdi. Bu üç tarix, Yeşayanın yeddinci fəsildə ortaya qoyduğu “yeddi vaxt” quruluşunun son üç nişanəsidir.

1798, 1844 və 1863-cü illərin eyni tarixi, Musanın İsrail övladlarını Misir əsarətindən çıxarıb Sina dağına apardığı zaman da öncədən simvolik şəkildə göstərilmişdi. Birinci və ikinci mələklərin tarixi, son zamanın başlanğıcı olan 1798-ci ildə başlayıb hərəkətin 1863-cü ildə bir kilsəyə çevrilməsinə qədər davam edən Millerçi hərəkəti təmsil edir. İlyas və Musa Millerçi tarixin iki əsas şahididir və onlar üçüncü mələyin tarixi dövründə Vəhy kitabındakı iki əsas şahiddir.

Millerçi hərəkəti Vəhy kitabının on dördüncü fəslindəki əbədi Müjdənin başlanğıcını, Future for America isə onun sonunu ifadə edir. Millerçilərin başlanğıc hərəkəti ilə son hərəkətin arasında Yeddinci Gün Adventist Kilsəsini görürük. Adventist kilsə tarixçilərinə görə, 1856-cı ildə Millerçi hərəkətinin qalığı Laodikiya vəziyyətinə daxil oldu və bununla da 1798-dən 1856-cı ilədək olan dövrü təmsil edən Filadelfiya mərhələsi başa çatdı.

Əvvəlki məqalədə biz göstərdik ki, ilham Qırmızı dənizin keçilməsi ilə bağlı məyusluğu 1844-cü ilin böyük məyusluğu ilə uyğunlaşdırmışdır. Həmin məqamda, manna ilə təmsil olunan Şənbə sınağı Musanın tarixində gəlib çatdı. Eyni peyğəmbərlik nöqtəsində, Ən Müqəddəs Yerdən gələn nur, dənizi keçmiş və imanla Ən Müqəddəs Yerə daxil olmuş olanlar üçün, Şənbədən başlayaraq bir sınaq və paklanma prosesini başlatdı. 1844-cü ildən əvvəl gələn sınaq prosesi Musanın tarixində onun doğumu zamanı, Millerçilər üçün isə 1798-ci ildə, Danielin hökmə aparan üçmərhələli sınaq prosesini hasil edəcəyini bildirdiyi biliyin artması ilə başladı.

Çoxları təmizlənəcək, ağardılacaq və sınaqacaq; lakin pislər pislik edəcəklər; və pislərdən heç biri anlamayacaq; lakin müdriklər anlayacaqlar. Daniel 12:10.

22 oktyabr 1844-cü ildə hökmün açılması, Misirin ilk oğullarından başlayıb Qırmızı dənizin sularında sona çatan Fironun hökmü ilə əvvəlcədən simvollaşdırılmışdı. Müdriklər imanla Ən Müqəddəs Yerə daxil olduqdan, yaxud Qırmızı dənizdən keçdikdən sonra, son vaxtın başlanğıcında — 1798-ci ildə başlamış sınaq prosesi 1844-dən sonra da davam etdi. Musanın tarixində bu, İsrailin hər mərhələdə uğursuz olduğu on sınaqla təmsil olunmuşdu. Bu on sınağın sonuncusu on iki casusun Vəd Olunmuş Torpağı araşdırdığı zaman idi. Musanın tarixində ilk sınaq Şənbəni təmsil edən manna sınağı idi və Millerçilər üçün Şənbə 22 oktyabr 1844-dən sonrakı ilk sınaq kimi müəyyən edildi. Hər iki paralel tarixdə ilk sınağın Şənbə olması, Musanın tarixindəki sonrakı doqquz sınağın 1844-dən sonra Vəd Olunmuş Torpağa, yaxud ölüm səhrasına girişə aparacaq bir sıra sınaqların olacağını göstərdiyini müəyyən edir. 1863-cü il Millerçi hərəkət üçün

son sınağı təmsil edir. Bu mülahizəyə on iki casusun Vəd Olunmuş Torpaq barədə verdikləri xəbərlərlə başlayacağıq.

Onlar qırx gündən sonra ölkəni araşdırıb qayıtdılar. Paran çölündə, Qadeşə, Musanın, Harunun və bütün İsrail övladları cəmiyyətinin yanına gəldilər; onlara və bütün cəmiyyətə xəbər gətirdilər və ölkənin meyvəsini onlara göstərdilər. Ona xəbər verib dedilər: “Bizi göndərdiyin ölkəyə gəldik; həqiqətən, orada süd və bal axır; onun meyvəsi də budur. Bununla belə, o ölkədə yaşayan xalq qüvvətlidir, şəhərləri hasarlıdır və çox böyükdür; üstəlik, orada Anaq övladlarını da gördük. Cənub torpağında Amaleqlilər yaşayır; dağlıq yerlərdə Xetlilər, Yevuslular və Emorlular yaşayır; Kənanlılar isə dəniz kənarında və İordan sahili boyunca yaşayırlar.” Kaleb Musanın önündə xalqı sakitləşdirib dedi: “Dərhal gedib oranı ələ keçirək; çünki onu məğlub etməyə tam qadirik.” Lakin onunla birlikdə çıxmış adamlar dedilər: “Biz o xalqa qarşı çıxmağa qadir deyilik; çünki onlar bizdən güclüdürlər.” Beləcə, araşdırdıqları ölkə barəsində İsrail övladları arasında pis bir xəbər yayaraq dedilər: “Araşdırmaq üçün içindən keçdiyimiz ölkə öz sakinlərini yeyib bitirən bir ölkədir; orada gördüyümüz bütün xalq isə çox hündürboy adamlardır. Orada nəhəngləri də gördük, yəni nəhənglərdən olan Anaq oğullarını; biz öz gözümüzdə çəyirtkə kimi idik, onların gözündə də elə idik.” Saylar 13:25–33.

Saylar kitabından olan bu parça, orada təsvir edilən tarixi Millerçi hərəkəti tipləşdirən bir hadisə kimi nəzərə almadıqda asanlıqla gözdən qaça biləcək bəzi olduqca mühüm həqiqətləri qeyd etməyi tələb edir. Mühüm məqamlardan biri budur ki, “pis xəbər” gətirən üsyançılar onuncu və son sınaqlarında uğursuzluğa düçar olurdular və həmin son sınaqda iki sinif insan üzə çıxarıldı. Əvvəlki doqquz sınağın tarixi boyunca formalaşmaqda olan bu iki sinif, hansı “xəbəri” qəbul etməyi seçdiklərinə əsasən öz xarakterlərini üzə çıxardılar. 1863-cü ildə Millerçi Adventizm, Levililər kitabının iyirmi altıncı fəslindəki köləlik peyğəmbərliyi ilə təmsil olunan Musanın xəbərini rədd etdi. Yeşua və Kaleb tərəfindən təqdim edilən xəbər isə sadəcə, onların köləlikdən qurtuluşları tarixinin bütün gedişi boyunca Allahın “xəbərinin” təkrarı idi. Musanın doğumundan etibarən Allah onlara vəd etmişdi ki, onları köləlikdən çıxaracaq və əsrlər əvvəl İbrahimə vəd edilmiş diyara aparacaq. Yeşua və Kaleb təməl xəbərin üzərində duranları təmsil edir; digər on casus isə Allahın həqiqətən bu xəbəri vermiş olduğunu rədd etdilər.

Bütün cəmiyyət səslərini ucaldıb fəryad etdi; xalq o gecə ağladı. İsrail övladlarının hamısı Musaya və Haruna qarşı gileyləndi; bütün cəmiyyət onlara dedi: Kaş ki, Misir torpağında öləydik! Yaxud kaş ki, bu səhrada öləydik! Rəbb nə üçün bizi bu diyara gətirdi ki, qılıncdan keçək, arvadlarımız və uşaqlarımız qənimət olsun? Misirə qayıtmağımız bizim üçün daha yaxşı olmazmı? Və onlar bir-birinə dedilər: Özümüzə bir başçı təyin edib Misirə qayıdaq. Saylar 14:1–4.

1863-cü ildə Ceyms Uayt Review and Herald-da Millerin “yeddi vaxt” anlayışını rədd edən bir məqalə yazdıqda və elə həmin ildə Uriya Smit Levililər kitabındakı “yeddi vaxt”a hər hansı istinaddan məhrum olan saxta cədvəli nəşr etdikdə, həm Uayt, həm də Smit Uilyam Millerin işini bir kənara qoydular və mürtəd Protestantlığın bibliya metodologiyasından istifadə etdilər. Bu yaxınlarda “Babilin qızları” kimi müəyyən etdikləri mürtədlərin metodologiyası, Cəbrayıl mələk tərəfindən yönləndirilmiş olan Millerin xəbərini rədd etmək üçün dəlil kimi istifadə olundu. Qədim İsrail üçün onuncu sınaqda onlar birbaşa belə dedilər: “Özümüzə bir başçı təyin edək və Misirə

qayıdaq.” Onuncu və son sınaqdakı uğursuzluq başlanğıcdan etibarən verilən xəbərlə uyğun olan “xəbər”in rədd edilməsinə və Misirin köləliyinə qayıtmaq istəyinə əsaslanır. Yeremya 1843-cü ilin uğursuz proqnozu səbəbilə məyus olmuş şəxsləri simvolik şəkildə təmsil etdikdə, Allah onu xüsusi olaraq Allaha və xəbər üçün əvvəlki qeyrətinə qayıtmağa çağırırdı, lakin həm də ona Babilin qızları kimi müəyyən edilmiş olanların yanına əsla qayıtmamağı əmr etdi.

Buna görə də Rəbb belə deyir: “Əgər dönsən, səni yenidən geri gətirəcəyəm və sən Mənim hüzzurumda duracaqsan; əgər qiymətini dəyərsizdən ayırıb çıxarsan, ağzım kimi olacaqsan; qoy onlar sənə dönsünlər, amma sən onlara dönmə.” Yeremya 15:19.

1863-cü ildə Ceyms Uayt və Uriya Smit onlara getməmələri əmr olunmuş yerə geri aparmaq üçün yeni bir başçı təyin etdilər. Yeşua və Kaleb irəli getmək istəyənləri təmsil edir, Uayt və Smit isə geri qayıtmaq istəyənləri təmsil edir.

Saylar kitabındakı bu parçadan qeyd edilməli olan başqa bir məqam da budur ki, son üsyan — növbəti qırx il ərzində bütün üsyançıların səhrada ölməyə məhkum edildiyi üsyan — Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində günün bir ilə bərabər olması prinsipini təsbit edən iki əsas istinaddan biridir; bu, ehtimal ki, Millerin əbədi Müjdənin və birinci mələyin xəbərini açıb ortaya qoymaq üçün istifadə etdiyi ən mühüm peyğəmbərlik qaydası idi. Bu qaydanın Müqəddəs Kitabdakı digər şahidliyi isə Hizqiyal kitabında tapılır.

Və bunları tamamladıqdan sonra yenidən sağ böyrü üstə uzan; və Yəhuda evinin təqirini qırx gün daşıyacaqsan: Mən sənin üçün hər günü bir ilə təyin etmişəm. Yezekeel 4:6.

Bir günü bir il prinsipi üçün əsas qoyan iki ayə ilə bağlı tez-tez diqqətdən qaçan cəhət, hər iki ayənin tarixi kontekstidir.

Torpağı araşdırdığınız günlərin sayına görə, yəni qırx günə görə, hər gün bir il sayılmaqla, qırx il ərzində öz təqsirlərinizin cəzasını daşıyacaqsınız və Mənim vədimdən dönməyimin nə olduğunu biləcəksiniz. Saylar 14:34.

Sayılar kitabındakı ayə qədim İsrailin başlanğıcında baş vermiş və Allahın əhd xalqının üsyanını təmsil etmişdir, Yezekeel kitabındakı ayə isə qədim İsrailin sonunda baş vermiş və Allahın əhd xalqının üsyanını təmsil etmişdir. Başlanğıcdakı cəza səhrada ölüm idi, sonrakı cəza isə düşmənlərinin torpağında köləlik idi. Bir günün bir ilə bərabərliyi prinsipi əhd xalqının üsyanını vurğulayır. İki cəza var idi: biri başlanğıcda, digəri isə sonda, lakin hər ikisi fərqli idi. Birincisi səhrada səyahət edərkən tədrici tükənmə nəticəsində ölüm idi, sonuncusu isə həqiqi Babildə əsarət və köləlik idi.

O zaman Musa və Harun İsrail övladları cəmiyyətinin bütün məclisi qarşısında üzüstə yerə düşdülər. Ölkəni gözdən keçirmiş olanlardan Nun oğlu Yeşua və Yefunnənin oğlu Kaleb paltarlarını cırdılar. Onlar İsrail övladlarının bütün cəmiyyətinə danışib dedilər: “İçindən keçib gözdən keçirdiyimiz torpaq olduqca yaxşı torpaqdır. Əgər Rəbb bizdən razıdırsa, O bizi o torpağa aparacaq və onu bizə verəcək; o, süd və bal axan bir torpaqdır. Ancaq Rəbbə qarşı üsyan etməyin və o torpağın xalqından qorxmayın; çünki onlar bizim üçün çörək kimidirlər; onların himayəsi onlardan ayrılmışdır və Rəbb bizimlədir; onlardan qorxmayın”. Lakin bütün

cəmiyyət onları daşqalaq etməyi buyurdu. Onda Rəbbin izzəti İsrail övladlarının hamısının gözü önündə toplantı çadırında göründü. Rəbb Musaya dedi: “Bu xalq Məni nə vaxta qədər qəzəbləndirəcək? Aralarında göstərdiyim bütün əlamətlərə baxmayaraq, Mənə nə vaxta qədər inanmayacaqlar? Mən onları vəba ilə vuracağam, onları irsdən məhrum edəcəyəm və səni onlardan daha böyük və daha qüdrətli bir millət edəcəyəm”. Musa isə Rəbbə dedi: “Onda Misirlilər bunu eşidəcəklər, çünki Sən Öz qüdrətinlə bu xalqı onların arasından çıxardın. Onlar bunu bu torpağın sakinlərinə danışacaqlar; çünki onlar eşitmişlər ki, ey Rəbb, Sən bu xalqın arasındasan, ey Rəbb, Sən üz-üzə görünürsən, buludun onların üzərində dayanır və Sən gündüz bulud sütununda, gecə isə od sütununda onların önündə gedirsən. Əgər indi bu xalqın hamısını bir adam kimi öldürsən, onda Sənin şöhrətini eşitmiş xalqlar deyəcəklər: ‘Rəbb onlara and içdiyi torpağa bu xalqı gətirməyə qadir olmadığı üçün onları səhrada qırdı’. İndi isə yalvarıram, qoy Ağamın qüdrəti böyük olsun, necə ki Sən söyləmişən: ‘Rəbb çox səbirli və böyük mərhəmət sahibidir, təqsiri və üsyanı bağışlayır, lakin günahkarı əsla cəzasız qoymur, ataların təqsirini övladların üzərinə üçüncü və dördüncü nəsillə qədər gətirir’. Yalvarıram, mərhəmətinin böyüklüyünə görə bu xalqın təqsirini bağışla, necə ki Misirdən indiyə qədər bu xalqı bağışlamısan”. Saylar 14:5–19.

Bu ayələrdə təsvir olunan tarix “qıcıqlandırma günü” adlanan bibliya rəmzinə çevrildi. “Qıcıqlandırma günü”nə Məzmur doxsan beşdə, Yeremya otuz ikidə və İbranilər üçdə istinad edilir, lakin biz bu vaxt həmin rəməzə toxunmayacağıq. Əvvəlki parçadan müəyyən edilən və tanınmalı olan mühüm bir prinsip vardır. Bu prinsip həmçinin peyğəmbər Şamuel, Lucifer, Ellen White və əlbəttə ki, bu parçadakı Musa vasitəsilə də nümayiş etdirilir.

Ona dedilər: “Budur, sən qocalmısan, oğulların isə sənin yollarınla getmirlər; indi bizə bütün millətlərdə olduğu kimi bizi mühakimə edəcək bir padşah təyin et.” Lakin onlar: “Bizə bizi mühakimə edəcək bir padşah ver,” dedikdə bu söz Şamuelin xoşuna gəlmədi. Şamuel isə Rəbbə dua etdi. Rəbb Şamuələ dedi: “Sənə dedikləri hər şeydə xalqın səsinə qulaq as; çünki onlar səni deyil, Məni rədd etdilər ki, onlara padşahlıq etməyim. Mən onları Misirdən çıxardığım gündən bu günə qədər etdikləri bütün əməllərə görə — Məni tərk edib başqa allahlara qulluq etdikləri kimi — indi də sənə eləcə davranırlar. İndi isə onların səsinə qulaq as; ancaq onlara ciddi surətdə xəbərdarlıq et və üzərlərində padşahlıq edəcək padşahın qaydasını onlara bildir.” Şamuel özündən padşah istəyən xalqa Rəbbin bütün sözlərini danışdı. Dedi: “Üzərinizdə padşahlıq edəcək padşahın qaydası belə olacaq: O, oğullarınızı götürüb özünə ayıracaq, onları öz cəng arabaları üçün və atlıları etmək üçün istifadə edəcək; bəziləri isə onun cəng arabalarının qabağında qaçacaqlar. O, özünə minbaşılar və əllibaşılar təyin edəcək; bəzilərini torpağını şumlamağa, məhsulunu biçməyə, döyüş alətlərini və cəng arabalarının avadanlığını düzəltməyə qoyacaq. Qızlarınızı isə ətirçi, aşpaz və çörəkçi etmək üçün götürəcək. Tarlalarınızı, üzüm bağlarınızı və zeytunluqlarınızı, hətta onların ən yaxşılarını alıb öz qullarına verəcək. Əkininizin və üzüm bağlarınızın onda birini alıb öz məmurlarına və qullarına verəcək. Kişi qullarınızı, qadın qullarınızı, ən yaxşı cavanlarınızı və eşşəklərinizi alıb öz işinə qoşacaq. Sürülərinizin onda birini alacaq; siz də onun qulları olacaqsınız. O gün özünüz üçün seçdiyiniz padşaha görə fəryad edəcəksiniz, lakin Rəbb o gün sizə cavab verməyəcək.” Buna baxmayaraq, xalq Şamuelin səsinə qulaq asmaqdan imtina etdi və dedi: “Xeyr, bizim üzərimizdə bir padşah olacaq ki, biz də bütün millətlər kimi olaq; padşahımız bizi

mühakimə etsin, önümüzdə getsin və döyüşlərimizi aparsın.” Şamuel xalqın bütün sözlərini eşitdi və onları Rəbbin qulağına çatdırdı. Rəbb Şamuelə dedi: “Onların səsinə qulaq as və onlara bir padşah təyin et.” Şamuel isə İsrail adamlarına dedi: “Qoy hər kəs öz şəhərinə getsin.” 1 Şamuel 8:5–22.

Bu parçaya görə, qədim İsrail Allahı özlərinə padşah kimi rədd etdi və bu tarix onların Sezardan başqa padşahlarının olmadığını bəyan etdikləri vaxta işarə edir. Onlar Allahın teokratiyasını rədd etdilər və öz xalqlarından onlara bir padşah verilməsində ısrar etdilər, lakin sonda öz padşahlarının Roma padşahı olduğunu bəyan etdilər. Axır günlərdəki Roma padşahı Roma papasıdır.

Lakin onlar fəryad edib dedilər: Onu apar, onu apar, çarmıxa çək. Pilat onlara dedi: Məgər sizin Padşahınızı çarmıxa çəkim? Baş kahinlər cavab verdilər: Qeysərdən başqa padşahımız yoxdur. Yəhya 19:15.

Teokratiyanın rəddi Şamuel üçün o qədər təhqiredici və şəxsi idi ki, o bunu öz peyğəmbərlik vəzifəsinin rəddi kimi anladı. Lakin Allah Şamuelin onların rəddinin peyğəmbərə deyil, Allaha yönəldiyini anlamasına əmin oldu. Musanın və Şamuelin qədim İsrailin üsyanı ilə bağlı peyğəmbərlik münasibətini ortaya qoyan bu iki keçiddə, ardınca gələn üsyanın cəzası qədim İsrail üçün son deyildi. Hələ də Yeşua və Kaleb tərəfindən təmsil olunan, Vəd olunmuş Torpağa girəcək bir qrup var idi və Şamuelin hekayəsində qədim İsrailin sonu İsrail padşahlarının başlanğıcında deyil, onların yekununda idi.

Musa Allahla belə mülahizə yürüdü ki, O, qədim İsrailə işləməyə davam etsin; çünki Musanın mülahizəsinə görə, həmin anda onları sona çatdırmaq, Öz xalqını xilas etməsinin müqəddəs tarixini və onları Allahın İbrahimə vəd etdiyi diyara aparmaq vədini təhrif edərdi. Burada məqam budur ki, Allah həqiqətə şahidlik vasitəsi kimi istifadə etməyi niyyət etdiyi zaman, üsyanın həm baş verməsinə, həm də davam etməsinə yol verməyi seçir.

Şamuel tərəfindən təzahür etdirilən saleh qəzəb münasibəti Ellen White tərəfindən də təzahür etdirilmişdir.

“Minneapolisə təzahür etdiyi kimi, xalqımız arasında heç vaxt belə möhkəm özündənrazılıq və işığı qəbul edib etiraf etməyə belə istəksizlik görməmişəm. Mənə göstərildi ki, həmin yığıncaqda təzahür edən ruhu bəsləmiş olan dəstədən bir nəfər belə, qürurlarını alçaldıb Allahın Ruhu tərəfindən hərəkətə gətirilmədiklərini, əksinə, ağılları və ürəklərinin qərəzlə dolu olduğunu etiraf etməyincə, göydən onlara göndərilən həqiqətin qiymətliliyini ayırd etmək üçün bir daha aydın işığa malik olmayacaqdı. Rəbb onlara yaxın gəlmək, onlara xeyir-dua vermək və onları mürtədliklərindən sağaltmaq istəyirdi, lakin onlar qulaq asmadılar. Onlar Qorahı, Datanı və Aviramı ilhamlandıran eyni ruh tərəfindən hərəkətə gətirilirdilər. İsrailin o adamları özlərinin səhv olduğunu sübut edəcək bütün dəlillərə qarşı durmağa qəti qərarlı idilər və onlar narazılıq yolunda davam etdikcə, bir çoxları da onlarla birləşmək üçün yoldan çıxarıldı.”

“Bunlar kimlər idi? Nə zəiflər, nə nadanlar, nə də maariflənməmiş olanlar. O üsyanda cəmiyyət içində məşhur olan, adlı-sanlı iki yüz əlli başçı var idi. Onların şəhadəti nə idi? «Bütün icma müqəddəsdir, onların hər biri müqəddəsdir və Rəbb onların arasındadır; elə isə nə üçün siz özünüzü Rəbbin icmasının üzərinə qaldırırsınız?» [Sayılar 16:3]. Qorah və onun

yoldaşları Allahın hökmü altında həlak olduqda, onların aldatdıqları xalq bu möcüzədə Rəbbin əlini görmədi. Ertəsi səhər bütün icma Musa ilə Harunu ittiham edərək dedi: «Siz Rəbbin xalqını öldürdünüz» [41-ci ayə], və vəba icmanın üzərinə gəldi, on dörd mindən çox adam həlak oldu.

“Minneapolisli tərk etmək niyyətində olanda, Rəbbin mələyi yanımda durdu və dedi: “Belə deyil; Allahın bu yerdə sənə görməli olduğun bir işi var. Xalq Korahın, Datanın və Aviramın üsyanını yenidən təkrarlayır. Mən səni özünə məxsus doğru mövqeyinə qoymuşam; nurda olmayanlar bunu qəbul etməyəcəklər; onlar sənə şəhadətinə qulaq asmayacaqlar; amma Mən sənə ilə olacağam; Mənim lütfüm və qüdrətim səni saxlayacaq. Onların nifrətlə rədd etdikləri sən deyilsən, Öz xalqıma göndərdiyim elçilər və ismarıcdır. Onlar Rəbbin sözüə həqarət göstəriblər. Şeytan onların gözlərini kor edib və mühakimələrini təhrif edib; və əgər hər bir can bu öz günahından, Allahın Ruhuna təhqir edən bu müqəddəs edilməmiş müstəqillikdən tövbə etməzsə, qaranlıqda yeriyəcəklər. Tövbə edib dönməsələr ki, Mən onları sağaldım, şamdanı onun yerindən götürəcəyəm. Onlar ruhani görmələrini qaranlıqlaşdırıblar. Onlar istəməyirdilər ki, Allah Öz Ruhunu və Öz qüdrətini zahir etsin; çünki Mənim sözüə qarşı onlarda istehza və ikrah ruhu var. Yüngüllük, boş şeylərlə məşğul olmaq, istehza və zarafat gündəlik tətbiq olunur. Onlar ürəklərini Məni axtarmağa yönəltməyiblər. Onlar öz alışırdıqları qıvcımlarda yeriyirlər və əgər tövbə etməsələr, kədər içində uzanacaqlar. Rəbb belə deyir: Öz vəzifə məntəqəndə dur; çünki Mən sənə iləyəm və səni nə tərk edəcəyəm, nə də atacağam.” Allahdan gələn bu sözləri mən nəzərə almamağa cəsarət etmədim.” The 1888 Materials, 1067.

Bacı Uayt Şamuelin münasibəti ilə paralel tutuldu və ona üsyançılarla və onların üsyanı ilə birlikdə qalmaq, öz “vəzifə”sinin “mövqeyi”ndə “durmaq” tapşırıldı. O, üsyançıları və onların üsyanını öz hallarına buraxıb getməyə qərar verdikdən sonra (qadın peyğəmbər olaraq), öz mövqeyində durmaq əmri aldı.

Alfa və Omeqa prinsipinin əsas tərkib hissəsi olan ilk xatırlanma qaydası göstərir ki, bir mövzunun ilk dəfə xatırlanması son dərəcə mühüm əhəmiyyət daşıyır. Lusiferin üsyanının lap başlanğıcı ilə bağlı olan həqiqət bu idi ki, əgər Allah istəsəydi, Lusiferin ağlında yaranmış ilk egoist düşüncə anında Lusiferi yox etməyə kifayət edən bütün qüdrətə malik idi. Allah Lusiferi yaradılsdan götürə bilərdi və O, belə etməyi seçsəydi, bunu elə bir şəkildə edə biləcək qüdrətə malik idi ki, başqa mələklərdən heç biri baş verənlərdən xəbər belə tutmazdı. Əlbəttə, O bunu etmədi, çünki digər səbəblərlə yanaşı, bu, Onun xarakterinin inkarı olardı; lakin O, məhz bunu etməsinə imkan verəcək yaradıcı qüdrətə malikdir. Amma O bunu etmədi. O, səbirlə üsyanın Öz xarakterinin şahidliyinin bir hissəsinə, göydə başlanmış və nəhayətdə yer üzünə gələcək mübahisənin şəhadətinin bir hissəsinə çevrilməsinə imkan verdi. Musanın dialoqu qədim İsrail üçün məhz bunu həyata keçirdi. Allah üsyankar nəsilə səhrada ölməyə imkan verdi və o tarixi, əbədi müjdə ilə bağlı həqiqətləri daha da irəlilətmək üçün, Müqəddəs Kitab nümunəsi kimi istifadə etdi.

Eləcə də, Samuelin günlərində Allahın padşah kimi rədd edilməsi ilə bağlı da belə idi. Samuelə, öz şəxsi qənaətlərinə və peyğəmbərlik biliyinə baxmayaraq, irəli gedib öz vəzifə mövqeyində durması tapşırılmışdı. Allahın peyğəmbərlik və tarixi nəzarətinin bu cəhəti Babil əsarətindən sonrakı məbədin yenidən qurulmasında da tanınır. Allah yetmiş illik əsarətin hər bir ünsürünü; Yerusəlimə dönüşü, Yerusəlimin, məbədin, küçələrin və divarların yenidən qurulmasını əvvəlcədən bildirmiş

və idarə etmişdi. O, onların əsarətdən nə vaxt azad ediləcəyini müəyyən edən zaman peyğəmbərliklərini bəyan etmişdi. O, iki min üç yüz ilin başlanğıcını qeyd etmək üçün neçə fərman olacağını bildirmişdi. O, bu prosesi ilk fərmanla başlayacaq büt-pərəst padşah Kirin adını xüsusi olaraq göstərmişdi. Yerusəlimin və məbədin yenidən qurulmasının bütün ünsürləri dəqiq şəkildə müəyyən edilmişdi və O, işi həyata keçirmək üçün saleh adamlar və peyğəmbərlər yetişdirmişdi.

Bütün aşkar ilahi peyğəmbərlik öncəbiliyi və müdaxiləsinə baxmayaraq, Babil əsarətinə gətirib çıxarmış üsyan artıq Onun Allahın xalqı ilə şəxsi hüzuruna son qoymuşdu. Şekina izzəti yenidən tikilmiş məbədə heç vaxt qayıtmadı. Ən Müqəddəs Yerdə məbəəd bir daha Şekinanın hüzuru ilə mübarək edilməsə də, bütün bu tarix dünyanın sonunda baş verəcək tarixin peyğəmbərlik quruluşunu təmin etmək üçün istifadə olundu. Bu mənada, yenidən tikilmiş məbəəd Allahın hüzurunun deyil, İsrailin üsyanının şahidliyi idi. Bununla belə, həmin tarixin peyğəmbərləri, Samuel və Minneapolisdəki Sister White kimi, peyğəmbər sifətində xidmət etməyə davam etdilər.

Lüsişferin üsyanı Məsişlə Şeytan arasındakı böyük mübahisədə xatırlanan ilk şeydir və Allah Öz məqsədləri naminə həmin üsyanın davam etməsinə yol verdi. Şamuel, İsrailin başqa xalqlar kimi olmaq istəyinə qarşı saleh qəzəbinə baxmayaraq, ilk iki padşahın məşh edilməsində iştirak etməyə yönəldildi. Allahın peyğəmbərləri isə Allahın məbədinin — artıq heç vaxt Allahın Şekinah hüzuruna malik olmayacaq məbədin — yenidən qurulmasında iştirak etdilər.

1863-cü ildə Adventizmin üsyanını ört-basdır etmək cəhdi ilə peyğəmbərlik Kəlamına qarşı öz “nağıl boşqablarını” işlədənlər və hər hansı bir yanlışlıq 1863-cü ildə baş vermiş olsaydı, qadın peyğəmbər bunun qarşısını alardı məntiqi üzərində öz dəlillərini qurmağı seçənlər, Allaha qarşı üsyanın ilk xatırlanmasında aşkar edilən ilk prinsipə qəsdən cahildirlər. Allah üsyana Öz məqsədləri naminə yol verir və əgər O, baş verə biləcək üsyanlarda Öz peyğəmbərlərinin bitərəf və ya susqun qalmasını seçirsə, bu, Onun seçimidir.

1844-dən 1863-ə qədər olan sınaq prosesini nəzərdən keçirməyə başladığımız zaman — hansı ki, qədim İsrailin Qırmızı dənizi keçdikdən sonra uğursuz olduğu on sınaq ilə təmsil olunmuşdur — bu Müqəddəs Kitab həqiqətini anlamaq zəruridir. Allahın peyğəmbərləri itaət və itaətsizlik dövrlərində Onun peyğəmbərləri kimi fəaliyyət göstərirlər və bəzən zahirən bir peyğəmbərin etiraz etməsi gözlənilən məsələlərə etiraz etmirlər. Bəzən onlar üsyandan açıq-aşkar xəbərdar olurlar, lakin cilovlanırlar; digər vaxtlarda isə Rəbb üsyanla bağlı olaraq Öz əlini onların gözləri üzərində saxlayır. Bu baxış qəbul edildikdə, 1863 Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin altıncı padşahlığının tarixində — həm Protestantizmin buynuzu, həm də Respublikaçılığın buynuzu üçün — əhəmiyyətli bir yol nişanı olur.

Mən də peyğəmbərlər vasitəsilə danışdım, vəhyləri çoxaltdım və peyğəmbərlərin xidməti ilə bənzətmələrdən istifadə etdim. Huşə 12:10.